

Bestemmelsen i nr. 2, giver kommunerne mulighed for at opretholde eller indføre en droskeordning. Efter forslaget indebærer en droskeordning, at adgangen til at tage hyre fra dertil anviste holdepladser forbeholdes et begrænset antal hyrevogne, hvis ejere, brugere, og førere som modstykke hertil pålægges særlige pligter. Disse særlige pligter vil kunne gå ud på, at der skal være drosker til rådighed for publikum også på tidspunkter eller steder, hvor mulighederne for at opnå hyre ikke er så store. Det vil også kunne bestemmes, at droskevogmænd skal være medlemmer af en sammenlutning af vogmænd, som opretholder et fælles bestillingskontor med fast telefonvagt hele døgnet, og som efter en vagtordning mellem de deltagende vogmænd på alle tider af døgnet kan efterkomme enhver bestilling på kørsel inden for et bestemt område.

Anvisningen af holdepladser sker efter de almindelige regler om færdselsregulerende foranstaltninger, jfr. færdselslovens § 57, stk. 3.

ad nr. 3 og 4. Justitsministeriet har i de senere år i en del tilfælde godkendt, at der i politivedtægter for købstæder optages en bestemmelse om, at det er forbudt på gaden at henstille motorkøretøjer med henblik på disses benyttelse til hyrekørsel, medmindre tilladelse hertil er givet af byrådet, som afgør sagen efter forhandling med politiet.

Baggrunden for disse bestemmelser har dels været færdselsmæssige hensyn, dels ønsket om i almindelighed at undgå, at et gadeareal, der ikke er anvist til egentlig holdeplads, i praksis benyttes hertil.

Færdselsmæssige hensyn taler i mange tilfælde for, at man på steder, som i forvejen er færdselsmæssigt belastede, indfører forbud mod, at motorkøretøjer standser med henblik på at søge hyre. Sådanne steder vil i øvrigt ofte være forsynet med et tilstrækkeligt antal offentlige holdepladser for hyrevogne (drosker).

Med henblik på varetagelsen af de nævnte hensyn foreslås det derfor i nr. 3 at give kommunerne hjemmel til i hyrevognsregulativet at forbyde, at hyrevogne standser på nærmere angivne gadestrækninger og parkeringspladser med henblik på at søge hyre. Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at forbyde hyrevogne at standse for at optage passagerer, som har bestilt vognen, medens den kører gennem den pågældende gade, eller som telefonisk har bestilt vognen til at møde på et bestemt sted. Sådant standsning vil derimod være forbudt, såfremt der på det pågældende sted er opsat skilte

om ubetinget stopforbud i medfør af færdselslovens § 57, stk. 3.

Hensynet til i almindelighed at undgå, at et gadeareal faktisk benyttes som holdeplads, er søgt tilgodeset gennem bestemmelsen i nr. 4, der giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at træffe nærmere bestemmelser herom. Den foreslåede bestemmelse må ses i sammenhæng med § 36 i normalpolitivedtægten af 1968 for købstæder og landdistrikter, der forbyder henstilling af køretøjer på vej eller parkeringsplads med henblik på erhvervs-mæssig udnyttelse eller behandling af disse, såsom salg, udlejning eller reparation, medmindre tilladelse hertil er givet af kommunalbestyrelsen, som afgør sagen efter forhandling med politiet.

Til stk. 2.

Efter stk. 1, nr. 1, litra b, kan kommunalbestyrelsen fastsætte, om taksametre skal anvendes. De nærmere regler om kontrollen med taksametre bør være ensartede for hele landet og foreslås derfor udfærdiget af justitsministeriet.

Til stk. 3.

I modsætning til de gældende regler, jfr. højesterets dom af 24. oktober 1963 (U.f.R. 1963, s. 1009), giver bestemmelsen politiet mulighed for at indrette fælles kaperrækker for alle hyrevogne, selv om adgangen til at søge hyre fra offentlige holdepladser i den pågældende kommune er forbeholdt for et begrænset antal hyrevogne (drosker).

Etablering af sådanne kaperrækker vil navnlig kunne være hensigtsmæssig, når der på bestemte tidspunkter opstår et særligt stort behov for hyrevogne, f. eks. i forbindelse med visse forlystelser, men ikke i almindelighed er behov for en holdeplads for hyrevogne på det pågældende sted. Den foreslåede bestemmelse udelukker imidlertid ikke, at politiet ved særlige lejligheder kan give alle hyrevogne adgang også til bestemte holdepladser, som ellers er forbeholdt for drosker. Dette bør dog kun ske helt undtagelsesvis og altid kun som en midlertidig foranstaltning.

Til § 2.

Til stk. 2.

De før lovens ikrafttræden gældende regler om afmærkning af andre hyrevogne end drosker, jfr. den hidtidige bestemmelse i lovens § 73, stk. 3, 2. pkt., bortfalder ved lovens ikrafttræden og erstattes derefter af de bestemmelser, som fastsættes af justitsministeren i medfør af forslagets § 73, stk. 2. Det samme gælder den hidtidige bestemmelse i lovens § 73, stk. 4.